



Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

it, gladio scindentes, tanquam diuersarum partium interfecerint.

CAP V T I X.

Fridericus postquam suos vbiquè notos habuit, eorum qui aut diuersarum censerentur partium, qui neutrīs vellent consentire, expugnata oppida, locaque populatus est, & diuersarum partium patria pulsos, omnes in suam rededit potestate: Nonnullos euictigidi interfici, quosdam effossis oculis in Apuliam relegari, quosdam per diaersa cruciatum genera ad mortem usque fecit laniari. Et Pisani interea praesentia Imperatoris animati, tanto fauore animis tumefacti, nihil equè annisi sunt, quam ut Genuenses aliqua insigni clade afficerent. Armauerunt classem triremium vltra centum, adeò etiam milite ex Friderici copijs sumptuosam, vt & celeritati pondus, & pugnantibus obfuerit pressura. Sed hoc tum inter se Itali: Fridericus autem pontificem & ecclesiam fatigabat: cruce signati in ipsum, aliquandò se opponunt venienti: properant in quaet etiam, vt portas murosq; vrbis Romæ perrumperet, amplissimo exercitu cruce signata cohors comitis est congressa: Ad cuius conspectum adeò territus, adeò in furorem vesaniamque est commotus, vt captos ad se viuos perduci cruce signatos, in prima ipse pugnans ait, exclamauerit. Inde perductos ad se Romanos, partim quaternis ad crucis formam perfodit vulneribus, partim caput in crucis modum quadrifariam scidit, partim fronte eadem ferro cruce reddidit insignitos: Clericos vero detonsam in vertice coronam, ferro casimini crucem vulneratam (vt dicebat) iussit ornari: quorum unus inflictum vulnus nimis patienter tolerare visus, in palearum cumulum funiculo est pertractus: &

cūm

cum benedicere ac laudare Deum perseveraret, igni supposito est crematus. Eam cum vidisset Fridericus populi Romani constantiam, tertio quam aduenerat die, morens frendensq; & omnia vrens deuastansq; in iiii. nere obvia, transyt in Campaniā: vnde breui post duxit Beneuentum: quam urbem, partim dolo, partim vi captam direptamque, dimisit mōnibus immunitam: Et in Pidentes delatus, Ascalim obsedit: in cuius fortiter resistentis agro, vastitas est magna commissa. Inde in Rondiolos ducere cupiens, Aetium filium, Sardiniae regem, agitandis sibi de Piceno aduersantibus, subigen disque, dimisit: A quo adolescente, patri similimo, directiones ubique, incendia & vastitates, sunt commissae: ut quicquid resistere est ausum, ad calamitatem sit maximam perductum: Cum tamen mira sint, & raro alias auditæ crudelitates, quas per id tempus Fridericus excutit in legatos, per regnum Siciliae, ecclesiasticos: qui multos archiepiscopos, episcoposque, partim occiderit, partim carcere tenuerit, partim relegauerit: in quibus Catanensis fuit episcopus, à quo ille ab infantia fuerat educatus.

C A P V T . X.

Cum interea pontifici sati, suprāque, esset, eius cauienti insidias, rem ecclesiasticam reformare: Eo enim tempore decreuit pontifex, Salve regina, certis diuinæ rei horis addi, campanasque ad Eucharistie confectionem, & laudes Virginis Dei genitricis, speciali oratione in matutinalibus celebrari: quibus ecclesiasticis institutis, rerumque suarum saluti necessarijs, fuit intentus. Nam Iacobum Columnam Prænestinum episcopum cardinalē, in Franciā, & Ottонem Mōtisferratensem marchionū genere oriundū, in Angliam,

Nn 4 misit

